

## Micha

### 1

1 Dit bin de woorden die a den Eêr zei tegen Micha uut Moreset, toen a Jotam en Achaz en Hizkla in Juda regeerden; 't visioen dat a t'n zag over Samaria en Jeruzalem.

God as rechter

2 Luuster, aolle volken,  
oôr, aerde en aol die a d'r op weune,  
oe a God, den Eêr,  
tegen julder za getuge  
vanuut z'n heilige tempel.

3 Daè kom den Eêr uut z'n verbluufplekke anzette.  
Ie kom naè benee en ie lopt over de tuppen van de waerelt.

4 De bergen smelte onder z'n voeten  
as 't kaersvet in een vlamme  
De dalen spliete,  
as waeter dat a van een bergwand stort.

5 En dat aollemaële om wat a Jakob misdaen eit,  
en om de zonden van de Israelieten.  
Wat ei Jakob dan misdae?  
Is dat Samaria nie?  
En wie bin d'r te vinden op de offeroôgten van Juda?  
Die van Jeruzalem!

6 Van Samaria za'k een oôp puun maeke,  
kaele grond,  
net nog goed om d'r een wiegerd van te maeken.  
Z'n stênen za 'k in een laegte flikkere  
'k za t'aol mie de grond gliieke maeke.

7 Aol z'n godenbeelden worre kapot esloge  
aol 't oereloôn gaèt in de brand.  
Aol die beelden slaè'k in gruus.  
Wan mie 't loôn van d'oeren bin ze betaeld  
en oereloôn zu ze wee worre.

8 Laè me daèrom mae klaege en kerme  
laè me mae naekend en op blôte voeten lôpe,  
laè me mae schreëuwe as een sluus'ond  
laè me mae roepe as een uul.

9 De ziekte van Samaria is nie te genezen,  
ze is toet in Juda erocht,  
ze kom toet an de poorte van m'n volk,  
ze kom toet an Jeruzalem.

10 Je mò 't nie in Gat vertelle,  
je mò daè nie schreëuwe.  
Rol j'n eigen in 't stof,  
van Bet - le - Afra.

11 Gaè vadder, mensen uut Safir,  
naekend en voe spot en schandaal.  
De inweuners van Saänan  
bin nie wig'erocht.  
Je kunne wè klaege en kerme in Bet - Haësel,  
mae julder stad gaè t'r toch an.

12 De mensen van Marot  
è de moed d'r in ehoue,  
mae de vloek van den Eêr,  
kwam op Jeruzalem neer.

13 Span de paerden mae voe de waegen,  
mensen uut Lachis;  
de zonde van de dochter van Sion is bie julder begonne,  
't kwaed van Israël is bie julder te vinden.

14 Zei dus mae goeiendag tegen Moreset - Gat;  
Achzib is voe de koningen van Israël  
as een welle zonder waeter.

15 Je stad za wee bezet worre,  
mensen uut Maresa.  
De leiders van Israël zu naè Adullam vluchte.

16 Knip j'n aer of, scheer j'n eigen kael,  
om de guus daèr a je van oudt.  
Scheer j'n eigen zò kael as de kop van een giere,  
wan ze worre bie je wig'ehaele.

## 2

1 't Lopt stik verkeêrd of mie crimenele die a 's nachs duvelse plannen bedienke. Bie 't eêste licht voere ze die a uut wan ulder bin de baes.

2 Wille ze een stik grond? Dan rôve ze 't! Wille ze een uus? Dan neme ze 't! Mie geweld pakke ze d' uuzen en de beweuners, de burger mie z'n êle boeltje.

3 Daèrom zei den Eêr: Ik za rampen over dit volk brienge, een jok dat a je nie van je nikke kriegt en daè a je krom van za lôpe. 't Za een vreselike tied worre!

4 Dan zu ze mie je spotte, en d'r za een klaegzang klienke:  
't Is aol verbie!' zu ze zegge.  
'Me bin reddeloôs verlore.  
Ôns erfdeêl raeke me kwiet,  
't wor ôns of'epakt,  
ôns land wor verdeêlt onder de goddelôze.'

5 Daèrom staè julder alleêne a 't volk van den Eêr 't land verdeêlt. Gin mens za t'r voe julder opkomme a 't op'emetete wordt.

6 'Ou op', zegge ze, 'Ou op mie dat geprofeteer! Kom t'r noe noôit gin ende an die verwieten?

7 Ôns stamme toch van Jakob of? Eit den Eêr dan zò weinig geduld? Da bî me toch nie van z'n gewend?' Betêkene mien woorden dan gin geluk voe die a in 't rechte spoor bluufft?

8 Mae kêr op kêr doe julder vijandig tegen vreêdzaeme mensen. Fesoenlik volk, d'r eigen van gin kwaed bewust, dat snokke julder 't goed van d'r lief.

9 Je jaege de vròmmensen van m'n volk uut de uuzen daè a ze gelukkig in bin. Van uldere guus pakke julder d'r erfdeêl voe goed of.

10 Allé, gaè wig, ier zu je noôit rustig kunne weune. Deur julder smerig'eid zu je ier op een vrêselike maniere an j'n ende komme.

11 A t'r eên rond zou lôpe die a niks doet as liege en bedriege en die a profeteert: 'Ik belove julder wien en drank', dat zou een goeie profeet voe dit volk weze!

12 Ik za je bie mekare brienge, Jakob, mie z'n aollen bie mekare.  
Ik za vergaere wat a t'r van Israël over is, ik za 't vergaere.  
Ik drieve ze bie mekare as schapen in een koôie,  
as een kudde in een weie;  
't za t'r gonze van de mensen.

13 De deurdouwer gaè voorop,  
ze breke uut, ze gaè deur de poorte.  
D'r koning gaè eêst,  
den Eêr gaèt op kop.

### 3

1 En ik zei: 'Luuster toch, leiders van Jakob, luuster, ôge êren van Israël! Julder motte toch wete oe a 't recht inmekare steekt?

2 Mae julder è een gruweliken ekel an 't goeie is en je ouwe van 't kwaed. Je strôpe m'n volk 't vel of en je snokke ze 't vleês van de botten.

3 Ze frete m'n volk op, ze strôpe ze 't vel of en ze breke d'r botten. As vleês om te koken, as vleês voe de pot, kappe ze m'n volk an stikken.

4 Mae a ze dan den Eêr om ulpe roepe, dan za t'n doeë of a t'n niks oôrt. Ie za z'n eigen nie laète zie, om aol 't kwaed dat a ze edaen è.

5 Dit is wat a den Eêr zei over profeten die a m'n volk bie den beêr doe. Die a over vrede prate zòlank as a ze de kost è, mae a je ze niks geeft dan verklaere ze je den oorlog:

6 Voe julder ze 't een nacht worre zonder visioenen, duuster en zonder voorspelliengen. Voe die profeten za de zonne ondergae en de dag za verandere in duusternis.

7 De profeten zu d'r eigen schaeme en de waerzeggers staè voe spot en schandaal: ze zu d'r mond nie open durve doeë, wan God geef gin antwoord.

8 Ik van d' are kant bin vol kracht, ik è de geêst van den Eêr, ik bin rechtvaerdig en ik è de moed om Jakob te zeggen wat a t'n misdaen eit, en an Israël wat a z'n zonde is.

9 Luuster wat a t'r nog meêr komt, leiders van Jakob en ôge êren van Israël: julder spie op gerechtig'eid en aol dat a rechte is buge je krom,

10 je bouwe Sion mie bloed en Jeruzalem mie vuule streken.

11 De leiders laète d'r eigen omkôpe om recht te spreken, de priesters geve les voe de centen en de profeten laète d'r eigen betaele voe d'r voorspelliengen, twint a ze d'r eigen op den Eêr beroepe en zegge: 'Den Eêr is toch bie ôns? Ôns kan niks overkomme!'

12 Kiek, en daèrom, deur julder schuld, za Sion as een lappe land om'eploegd worre en za Jeruzalem een oôp puun worre en de tempelberg een wildernisse.

#### 4

't Koningschap van den Eêr

1 Eêns za d'n dag komme

da de tempelberg

zò vast as een rots za stae,

ie za boven aol de heuvels uutsteke,

ôger as aol de bergen.

Eêle volksstammen zulle daè naètoe strôme,

2 Ze zulle op pad gae en zegge:

'Kom, me gaè naè de berg van den Eêr,

naè 't uus van de God van Jakob.

Ie za ôns lêre wat a zien weg is,

en ôns zu de pad opgae die a t'n wiest.'

Vannuut Sion geef t'n ôns z'n wenken,

vanuut Jeruzalem spreek den Eêr.

3 Tussen vee volken za t'n rechtspreke,

en ie za oordêle over machtige naties,

oe varre wig a ze ok weune.

Dan zu ze ploegscharren smeeë van d'r zwaerden

en van d'r speren zu ze zekels maeke.

Gin volk za 't zwaerd nog trokke tegen een aar volk,

en gin mens za t'r nog wete wat a oorlog is.

4 Ielk za op z'n gemak

onder z'n wiegerd,

en onder z'n viegeboôm kunne zitte,

wan dat ei den Eêr zelf ezeid.

5 Laèt are volken d'r eigen goden mae volge -

ôns vertrouwe op den Eêr, ônze God,

voe eêuwig en aoltied.

6 En den Eêr zei:

A 't zô varre is, dan za'k de krepere bie mekare brienge,

die a kwiet'erocht bin za'k vergaere,

en die a'k kwaed edaen è roep ik bie mekare.

7 Dat krootje krepere za'k spaere,

en van die a wig'ejoge bin za'k een groôt volk maeke.

Den Eêr za koning weze op de Sion,

van noe af an toet in den eêwig'eid.

8 En jie, jie vestieng van Sion, uutkiektoren over de kudde

jie za wee net zòvee macht è as vroeger.

Wan jie, Jeruzalem, jie oôr koning te wezen.

9 Waèrom brul je zò ard?  
È je soms gin koning mì?  
Of is je raadsman d'r vandeur,  
da je lig te kermen,  
as een vrouwe in de kraem?

10 Krump in mekare en schreêuw 't uut, dochter Sion,  
as een vrouwe in de kraem.  
Je za de stad uutmotte  
en midden in den oek gae weune.  
Je zu naè Babel gae,  
en daè za je verlost worre.  
Daè za den Eêr je bevrij'e,  
uut de anden van je vijanden.

11 Noe bin d'r vee volken die a je te pakken wille neme,  
die a zegge: 'Laèt Sion mae ontheilgd worre,  
ôns zulle d'r van geniete!'

12 Mae ze wete glad nie wat a den Eêr mie ze van plan is,  
ze begriepe glad nie wat a t'n wil:  
da t'n ze wil vergaere  
as schoven op den dosvloer.

13 Dos ze mae, dochter Sion!  
Ik za j' iezdere orens geve  
en oeven van brons,  
dan ka je die volken vertrappe.  
't Gestole goed za voe den Eêr weze,  
eêl d'r riekdom kom toe an den Eêr van de eêl de waereld.

14 Krauw je lief maer open, vechtlustige vrouwe;  
me worre van aolle kanten belegerd,  
en de voorman van Israël,  
slaè ze op z'n kaeken mie een stok.

## 5

1 Uut joe Betlehem Efrata,  
ok a tel je in eêl Juda nie mee,  
uut joe za t'r eên naè gebore worre  
die a voe mien over Israël za regere.  
Z'n begun lig in den oertied,  
in de daegen van vroeger.

2 Toet a de zwangere vrouwe ebaerd ei,  
motte ze d'r eigen mae zien te redden.  
En dan zu de broers die a nog in balliengschap bin  
wee terug gae naè d' are Israëlieten.

3 Dien ênen za daè stae en ie za ze weie as een erder,  
mie de kracht van den Eer, z'n God,  
mie aol de macht en de pracht van Zien grôte naem.  
Ze zulle veilig kunne weune,  
wan um za de baes weze toet an 't ende van de waereld,

4 en ie brieng vrede.

A de Assyriërs ôns land binnenvoalle  
en a ze eên voet in ônze paleizen zette,  
dan zu ôns d'r zeven erders,  
en acht vorsten uut 't volk  
op of stiere.

5 Mie 't zwaerd zu ze Assyrië ofweie,  
mie blienkende sabels  
zu ze Nimrod vernietige.  
Ie za ôns redde van Assyriërs,  
a ze ôns land binnenvoalle  
en ok mae eên voet over de grens zet.

6 't Overbluufsel van 't volk van Jakob,  
tussen aol die volken mie vee macht,  
dat za weze as dauw van den Eer,  
as regendruppels op 't gos,  
dat a van de mensen niks verwacht  
en naè gin mens uutkiekt.

7 De rest van Jakob  
tussen aol die are volken,  
dat za weze as een machtige leêuw tussen 't wild,  
as een jonge leêuw tussen de schaepen,  
as een leêuw die a vertrapt en verscheurt,  
en d'r is gin redden mîr an.

8 Steek je vuust op naè je tegenstanders,  
en aol je vijanden zulle uut'eroeid worre.

9 Op dien dag za 't gebeure - zei den Eer-  
da 'k je paerden za ofslachte  
en je waegens verniele.

10 Ik za de steden in je land mie de grond gelieke maeke  
en aol je bolwerken slôpe.

11 't Za klaer weze mie je tòverkunsten,  
en mie je waerzeggers is 't ok gebeurd.

12 Je afgodsbeelden slae 'k an gruus,  
net as j'n eilige stênen,  
en je za nie mî kniele  
voe iets dat a je zelf emaèkt eit.

13 Je Asjerapaelen za'k uut de grond trokke,  
en je tempelburchten goði ik an puun,

14 en ik bin ik zò woest da 'k wraak za neme  
op aolle volken die a nie wille luustere.

## **6**

1 Luuster toch naè wat a den Eêr zeit!  
Ries op! Laèt de bergen getuge weze van je rechtszaak,  
laèt de heuvels je stemme maer ôre.

2 Luuster bergen naè den anklacht van den Eêr,

oôr wat a t'n te zeggen ei, fondementen van de waereld.  
Den Êêr is in de moeite mie z'n volk,  
en ie klaeg Israëel an:

3 'M'n volk', zeit n, 'wat è 'k julder an'edae?  
E, waè è 'k julder mie lastig evaolle? Zei dat mae es!

4 Ik è je wig'ehaele uut Egypte,  
ik è je ered uut de slavernij.  
Ik è Mozes, Aäron en Mirjam estierd  
om voe julder de pad te wiezen.'

5 'M'n volk', zeit n, 'bì je dan vergete  
wat a Balak, de koning van Moab, van plan was,  
en wat a Bileam, de zeune van Beor, toen tegen z'n zei?  
Bì je vergete wat a t'r opdee tussen Sittim en Gilgal?  
Weet je dan nie mì oe rechtvaerdig a den Êêr is!'

6 'Waè kan 'k bie den Êêr mie voe den dag komme,  
waè kan 'k God mie verêre?  
Kan 'k mie brandoffers ankomme,  
zou t'n jaerliengse stiertjes willen è?

7 Zou t'n blie weze mie duzend rammen,  
of mie tienduzend dulven stievel oliefolie?  
Mò 'k m'n oudste kind soms geve voe aol dat a 'k verkeêrd edaen è,  
m'n vleês en bloed voe m'n zondige leven?'

8 D'r is joe verteld wat a goed is, mens.  
Wat vraeg den Êêr aars van joe  
as om recht te doen, trouw te wezen  
en nederig je weg mie je God te volgen?

9 Mò je es ôre oe a den Êêr tegen de stad roept! Die a z'n verstand ei, die ei ontzag voe  
je naem. Luuster mae goed, volk en stadslui!

10 Dienk je da 'k nie in de gaten è da t'r in 't uus van een goddelôzen gestole goed te  
vinden is? Of da'k die ondermaetse efa over 't oôd zou zie?

11 Dienk je da 'k een onzuvere weegschaele, of een blok mie valse gewichten deur de  
viengers zou zie?

12 De stadse riekelui bin eên en aol geweld, de burgers liege en bedriege d'r op los.

13 Daèrom za 'k je vanwege je zonden mie ziekten en plaegen te pakken neme.

14 Je kan ete zòvee as a je wil, mae je za je buuk nie volkriege. Wat a je opbergt za je  
nie ouwe en wat a je bewaerd ei za mie geweld van je of'epakt worre.

15 Je za wè zaaie, mae nie oeste; je za olieven perse, mae je za j'n eigen nie mie den  
olie in kunne smaere; je za wè druven perse, mae je za t'r gin wien van kunne drienke.

16 Julder ouwe j'n eigen graag an de regels van Omri en an de besluten van 't uus van  
Achab, uldere raed volge julder. Daèrom maek ik van julder, burgers van de stad, een  
gruwelik voorbeeld. Je zu voe spot en schandaal stae, en je za de schande van m'n volk  
za je op je nikke kriege.

## 7

1 't Zit vee tegen: 't is net as op 't ende van den oest, bie de naepluk. D'r bin gin druven mî om te eten en d'r is nog gin riepe viege te vinden. En 'k è d'r toch zòvee zin in!

2 Aolle glôvige mensen bin 't land uut, d'r is gin goeien mî over. Aollemaèle wille ze bloed zie, ze maeke aol jacht op mekare.

3 't Kwaed lêre ze aolmae beter, bestuurders doe niks as de mensen utzuuge, rechters mô je betaele voe d'r uutspraeken, ôge êren liege da ze zwart zie en dan zegge ze ok nog a dat gerechtig'eid is!

4 De besten is nie vee beter as een plekke mie stekels en de fesoenliksten is nog erger as een doornaege. Mae den dag da je estraft za worre is op komst, den dag daè a de profeten voe ewaerschuwd è. Je za t'r van ieze.

5 D'r is gin mens die a je kan vertrouwe, zelfs je kammeraad's nie, en pas goed op wat a je zeit en bie wien a je in bedde kruupt.

6 Zeunen zie d'r vaoder nie voe vol an en dochters komme in opstand tegen d'r moeder, net as schoôndochters tegen d'r schoônmoeder en j'n eigen fermielje bliekt je vijand te wezen.

7 Mae ik bluve ik uitkieke naè den Êêr, ik bluve wachte op de God die a me za redde. Mien God za me ôre.

8 En jie, vijand, lach me nie uut.  
Ik bin dan wè evaolle, mae ik rizee wee op,  
ok a 't doenker is,  
wan den Êêr is m'n licht.

9 De kwaèd'eit van den Êêr za 'k verdraege,  
wan ik weet da 'k tegen z'n ezondigd è,  
toet a t'n voe me opkomt,  
en zurgt da 'k gerechtig'eid za kriege.  
Ie za me naè 't licht brienge  
en ik za zie da t'n me recht doet.

10 Zie die a zò een ekel an me ei, za 't zie en ze za d'r eigen schaeme.  
Ik ôre ze 't nog zegge: 'Waè bluuf dien Êêr, die God van joe?'  
Ik za in m'n annen vrieve  
a ze op straete as vuulig'eid vertrap't wordt.

11 Dat is de dag om je muren wee op te bouwen,  
de dag da je grenzen verleid worre.

12 Op dien dag zu ze naè je toe komme,  
van Assyrië toet an de steden van Egypte  
en van Egypte toet an de Eufraat,  
van den êne zeê toet an den aren  
en van den êne berg toet an den aren.

13 't Land za een woestenijs worre,  
vanwege aolles dat a de beweuners edaen è.

14 Pak je stok om je volk te wachten,  
j'n eigen kudde die a stik aleêne deur 't bus dwaelt,  
twint a 't goeie gos vlak bie is.



Laèt ze wee in Basan en Gilead weie,  
liek as a ze dat vroeger edaen è.

15 Ik za je wonderen laète zie,  
net as in de tied da me wiggienge uut Egypte.

16 Volken zu dat zie en ze zu d'r eigen schaeme,  
ze zu gin kracht mì è,  
ze zu gin woord mì uut kunne brienge  
en ze zu stokdoôf weze.

17 Ze zu 't stof oplekke liek as een slange,  
as beêsten die a over de grond krupe.  
Trillend en bevend zu ze uut d'r holen komme,  
op d'r doôd zu ze weze voe den Eêr, onze God.  
Ze zu stik benauwd weze!

18 Welke God is t'r liek as joe?  
Eên die a zonden vergeeft  
en verbie gaèt an een misstap.  
Eên die a nie kwaed bluuft,  
op 't kleine krootje dat a t'r nog over is van z'n volk.  
Wan jie wil niks liever as vriendschap.

19 Je za j'n eigen over ôns ontferme,  
en aol ônze zonden vergeve.  
Aol ôns kwaed za je in de diepste zeê goôie.

20 Je za trouw weze an Jakob  
en goed weze voe Abraham,  
wan dat ei je vroeger ezwoore an onze voor'ouers.